

อีกทางเลือกหนึ่งในการวัดความสามารถในการอ่าน : Written-Recall Protocol

ดร. พรพรรณ โอฬารพัฒนชัย

สาขาวิชา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Written-Recall Protocol คือวิธีการวัดความสามารถในการอ่าน โดยการเขียนเล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่จำได้หลังจากที่อ่านบทความเสร็จแล้ว และในขณะที่เขียนไม่ได้รับอนุญาตให้ดูบทความที่อ่านไปแล้ว (Brantmeier: 2003: 6; Bernhardt: 1983 cited in Chang: 2006: 520) วิธีการวัดความสามารถในการอ่านโดยใช้ Written- Recall Protocol นี้ได้รับความนิยมในหมู่นักวิจัยในด้านการอ่านทั้งภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ (Hirano:2007; Brantmeier: 2003; Chang: 2007) บรรดานักวิจัยในด้านการอ่านได้กล่าวสนับสนุน การใช้ Written-Recall Protocol ว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการวัดความสามารถในการอ่าน (Roebuck: 1988 cited in Hirano: 2007) ซึ่งวิธีการวัดความสามารถในการอ่านดังกล่าวนี้ เกิดจากสมมุติฐานที่ว่าผู้อ่านจะสามารถจำในสิ่งที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจ (Appel & Lantoff: 1994 cited in Hirano: 2007) Bernhardt (1991: 200 cited in Chang: 2006: 521) ซึ่งเป็นผู้นำและสนับสนุนการใช้ Written-Recall Protocol ได้กล่าวว่า นักวิจัยทางด้านการอ่านส่วนใหญ่นิยมใช้ Written-Recall Protocol ในการวัดความสามารถทางการอ่านของผู้เข้าร่วมรับการทดลอง (subject) มากกว่าข้อสอบที่มีตัวเลือกหรือข้อสอบแบบปลายเปิด

Written-Recall Protocol ด้อยอย่างไร

Bernhardt (1991 cited in Heinz: 2004) กล่าวว่า Written-Recall Protocol เป็นวิธีการวัดความสามารถในการอ่านที่เชื่อถือได้เพราะว่า ผู้อ่านไม่สามารถเดาคำตอบได้ดังเช่นข้อสอบแบบที่มีตัวเลือก (Multiple-Choice Test) ในบางครั้งข้อสอบแบบที่มีตัวเลือก ผู้ทำข้อสอบสามารถเดาคำตอบได้โดยดูจากข้อคำถามอื่นๆ แต่วิธีการทดสอบความสามารถในการอ่านโดยใช้ Written-Recall Protocol ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านจึงจะสามารถเขียนเล่าเรื่องที่อ่านได้และในการเขียนเล่าเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านก็จะต้องทำการลำดับเรื่องราวที่เขียนเล่าให้ถูกต้อง วิธีการนี้ผู้อ่านไม่มีโอกาสเดาคำตอบที่ถูกต้องได้ดังเช่นข้อสอบที่มีตัวเลือก ขณะเดียวกันถ้าผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตอนใดผิด ความเข้าใจที่ผิดนั้นก็จะปรากฏให้เห็นใน Written-Recall Protocol ดังนั้น วิธีการวัดความสามารถในการอ่านแบบนี้ นอกจากจะทำให้ผู้วิจัยหรือครูทราบระดับความสามารถในการอ่านโดยดูจากจำนวนข้อความที่ถูกต้องที่ผู้อ่านเขียนเล่าเรื่อง วิธีการนี้ยังทำให้ผู้วิจัยหรือครูทราบปัญหาในการทำความเข้าใจในการอ่านว่านักเรียน หรือนักศึกษาของตนมีปัญหากับการอ่านมาจากสาเหตุใด อาทิ คำศัพท์ ไวยากรณ์ในเรื่องใด โดยวิเคราะห์จากข้อความที่ผิดที่นักเรียนหรือนักศึกษาเขียนเล่าเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถช่วยแก้ปัญหาในการอ่านของผู้เรียนได้ตรงจุด

Written-Recall Protocol มีข้อจำกัด อย่างไร

แบบการทดสอบความสามารถในการอ่านมีหลายชนิด เช่น แบบทดสอบ Cloze Test แบบทดสอบแบบมีตัวเลือก (Multiple-Choice Test) แบบทดสอบแบบทำประโยคให้สมบูรณ์ (Sentence Completion) แบบทดสอบแบบถูกผิด (True/False) แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching Activities) แบบทดสอบแบบเติมคำลงในช่องว่าง (Fill in the Blanks) Alderson (2000 cited in Brantmeier:2006) กล่าวว่า ไม่มีแบบทดสอบความสามารถในการอ่านใดที่สมบูรณ์แบบไม่มีข้อจำกัด Alderson (2000; Brisbois: 1992 cited in Heinz: 2004) กล่าวว่า การตรวจให้คะแนน Written-Recall Protocol นั้นใช้เวลานานมากและนานกว่าข้อสอบวัดการอ่านชนิดอื่น ข้อจำกัดดังกล่าวจึงเป็นข้อจำกัดที่โดดเด่นของแบบทดสอบการอ่านแบบ Written-Recall Protocol ด้วย ข้อจำกัดดังกล่าวนี้จึงทำให้ แบบทดสอบการอ่านแบบ Written-Recall Protocol ไม่สามารถใช้กับงานวิจัยขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมรับการทดลองจำนวนมากได้

นอกจากนี้ Lee (1986) ยังได้ให้ข้อสังเกตว่าแบบทดสอบการอ่านแบบ Written-Recall Protocol อาจจะไม่สามารถวัดความสามารถในการอ่านได้อย่างแท้จริง กล่าวคือ อาจจะไม่วัดความสามารถในความจำมากกว่าความสามารถในการอ่าน Kobayashi (1995 cited in Chang: 2006: 522) กล่าวเสริมว่าผู้อ่านอาจจะไม่สามารถจำทุกอย่างที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจได้ เพื่อที่จะทำให้ข้อจำกัดดังกล่าวมีน้อยที่สุด บรรดานักวิจัยทางด้าน การอ่าน จึงเสนอแนวทางแก้ไขดังต่อไปนี้

- เลือกบทความที่มีความยาวไม่มากนักเกินไป ประมาณ 200 คำ

- ให้ผู้อ่านอ่านได้มากกว่าครั้งที่ต้องการก่อนที่ผู้อ่านจะเขียนทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้จากเรื่อง ที่อ่านทันทีหลังจากที่อ่านตามจำนวนครั้งที่ต้องการแล้ว ทั้งนี้ผู้อ่านไม่ได้รับอนุญาตให้ดูบทความที่อ่านขณะเขียนเล่าเรื่องที่ตนอ่าน

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งที่ได้รับการกล่าวถึงคือการให้ผู้อ่านเขียนเล่าเรื่องเป็นภาษาต่างประเทศ Maarof (1998 cited in Heinz: 2004) กล่าวว่า การกระทำดังกล่าวเป็นการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศมากกว่าความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศ เนื่องจากผู้อ่านอาจจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านแต่ไม่สามารถเขียนออกมาเป็นภาษาต่างประเทศได้ บรรดานักวิจัยทางด้าน การอ่าน อาทิ Chang (2006); Heinz (2004) และ Brantmeier (2006) ได้หาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้ผู้อ่านเขียนเล่าเรื่องที่ตนอ่านเป็นภาษาแม่ของตน Lee (1986) ได้ทำงานวิจัยเรื่องการอ่านและพบว่าเมื่อให้ผู้เข้าร่วมรับการทดลองในงานวิจัยเขียนเล่าเรื่องทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้จากการอ่านเป็นภาษาแม่ของพวกเขาพวกเขาสามารถทำคะแนนได้ดีกว่าเมื่อให้พวกเขาเขียนเล่าเรื่องทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้จากการอ่านเป็นภาษาต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ได้มีข้อโต้แย้งจากนักวิจัยทางการอ่านท่านหนึ่งคือ Kobayashi (1995 cited in Chang: 2006) ซึ่งได้แย้งว่าในการเขียนเล่าเรื่องเป็นภาษาแม่ ผู้อ่านบางคนอาจจะเข้าใจบทความที่อ่านแต่ไม่ชอบเขียนหรือขี้เกียจเขียนแม้แต่ในภาษาแม่ของตนก็ตาม ข้อจำกัดดังกล่าวนี้ผู้เขียนเห็นว่าสามารถทำให้ลดน้อยลงได้โดยการขอความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมรับการทดลอง

การวิเคราะห์บทความที่อ่าน เพื่อใช้ในการ ตรวจให้คะแนน Written-Recall Protocol

ในการตรวจให้คะแนน Written-Recall Protocol นั้นก่อนอื่นบทความที่อ่านจะต้องถูกนำมาวิเคราะห์เป็นหน่วยย่อย ซึ่งวิธีการในการวิเคราะห์บทความที่อ่านเป็นหน่วยย่อยที่ได้รับความนิยมมีสองวิธีดังนี้

วิธีแรก เป็นวิธีที่บทความที่อ่านถูกนำมาวิเคราะห์ออกมาเป็นหน่วยย่อยที่เรียกว่า Pausal Unit กล่าวคือ ข้อความในหน่วยย่อยหรือที่เรียกว่า pausal unit นี้จะมีความยาวขนาดไหนขึ้นอยู่กับว่าผู้อ่านซึ่งเป็นเจ้าของภาษา หยุดพักการอ่านชั่วคราวตรงไหนก่อนที่จะอ่านต่อไป ซึ่งในการหยุดพักชั่วคราวก็เพื่อที่จะได้พักหายใจ หรือเพื่อเน้นข้อความที่อ่าน วิธีนี้เป็นวิธีที่ได้รับความนิยมในหมู่นักวิจัยด้านการอ่าน วิธีการนี้ผู้ที่คิดค้นคือ Johnson (1970)

วิธีที่สอง เป็นวิธีการวิเคราะห์บทความที่อ่านออกมาเป็นหน่วยย่อยที่เรียกว่า Idea Unit ซึ่งข้อความในหน่วยย่อยหรือที่เรียกว่า Idea Unit นี้จะต้องประกอบด้วยประธานและกริยาและในบางครั้งอาจมีกรรมด้วย วิธีนี้ไม่ได้รับความนิยมนักในหมู่นักวิจัยด้านการอ่านเนื่องจากเป็นวิธีที่ค่อนข้างใช้เวลาในการวิเคราะห์ ผู้ที่คิดค้นวิธีการนี้คือ Meyer (1975) Berhardt (1991 cited in Chang: 2006) พบว่า วิธีการทั้งสองดังกล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกเมื่อใช้ตรวจให้คะแนนความสามารถในการอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยสามารถเลือกวิธีใดก็ได้ในการตรวจให้คะแนน Written-Recall Protocol ขึ้นอยู่กับความถนัด

หลังจากวิเคราะห์บทความที่อ่านออกมาเป็นหน่วยย่อยแล้ว ก็จะมีการหาค่าความเชื่อมั่นในการวิเคราะห์บทความที่อ่านโดยให้บุคคลอีกท่านหนึ่งวิเคราะห์บทความที่อ่านเป็นหน่วยย่อย ซึ่งอาจจะเป็น Pausal Unit หรือ Idea Unit เพื่อดูว่าการวิเคราะห์ออกมาเป็นหน่วยย่อยนั้นเหมือนกันไหม ถ้ามีความต่างก็พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นกันจนได้ข้อตกลงที่เห็นพ้องต้องกัน

หลังจากนั้นก็มีการแปลหน่วยย่อย ซึ่งอาจจะเป็น Pausal Unit หรือ Idea Unit เป็นภาษาแม่ของผู้อ่านและมีการตรวจสอบความถูกต้องในการแปล โดยให้ผู้แปลที่มีความรู้ดีในภาษาต่างประเทศที่ใช้ในบทความที่อ่านนั้นจำนวนสองท่านแปลแล้วเปรียบเทียบว่าการแปลของบุคคลทั้งสองท่าน มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ถ้าแปลเหมือนกันก็ถือว่าการแปลนั้นถูกต้อง แต่ถ้ามีส่วนที่ต่างก็จะมี การปรึกษาหารือกันเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องว่าควรจะแปลว่าอย่างไร

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการวิเคราะห์บทความที่อ่านออกมาเป็น Pausal Unit

The invention of the electric telegraph gave birth to the communication industry. Although Samuel B. Morse succeeded in making the invention useful in 1837, it was not until 1843 that the first telegraph line of consequence was constructed. By 1860, more than 50,000 miles of lines connected people east of the Rockies. The following year, San Francisco was added to the network.

Unit	Content	Unit	Content
1	The invention	13	of consequence
2	of the electric telegraph	14	was constructed
3	gave birth to	15	By 1860
4	the communication industry	16	more than
5	Although	17	50,000 miles of lines
6	Sammuel B. Morse	18	connected people
7	succeeded in	19	east of
8	making the invention useful	20	the Rockies
9	in 1837	21	The following year,
10	it was not until	22	San Francisco
11	1843	23	was added
12	that the first telegraph line	24	to the network

คัดมาจาก Chang (2006)

การตรวจให้คะแนน Written-Recall

Protocol

ในการตรวจให้คะแนน Written-Recall Protocol นั้น ผู้ตรวจจะให้คะแนนข้อความที่ถูกตัดที่ผู้ได้รับการทดสอบเขียนไว้ใน Written-Recall Protocol โดยอิงจากเกณฑ์หน่วยย่อยที่สร้างไว้ ซึ่งอาจจะเป็น Pausal Unit หรือ Idea Unit และโดยทั่วไปจะมีการตรวจสองครั้งเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการตรวจ ซึ่งจะให้ผู้ตรวจคนละคนกันหรือคนเดียวก็ได้ ในกรณีที่ให้ผู้ตรวจคนเดียว การตรวจซ้ำจะมีการเว้นระยะห่างระหว่างการตรวจครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สอง เพื่อให้ผู้ตรวจได้มีโอกาสพักสมองก่อนที่จะตรวจใหม่อีกครั้ง

เพื่อที่จะให้ข้อจำกัดที่ว่า การตรวจ Written-Recall Protocol โดยใช้มือคนตรวจนั้น ใช้เวลานานมากเมื่อเทียบกับการตรวจข้อสอบที่มีตัวเลือกหมด Heinz (2004) ได้นำเสนอการตรวจ Written-Recall Protocol โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Heinz (2004) ได้ทำการทดลองนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้ในการตรวจ Written-Recall Protocol เขาพบว่าจำนวนเวลาที่ใช้ในการตรวจนั้นน้อยมาก เมื่อ

เทียบกับการตรวจด้วยมือคน กล่าวคือการตรวจ Written-Recall Protocol หนึ่งชิ้นโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตรวจนั้นใช้เวลาเพียงแค่สามสิบสองวินาที ในขณะที่การตรวจ Written-Recall Protocol หนึ่งชิ้นด้วยมือใช้เวลาเท่ากับสามนาทีสองวินาที งานวิจัยของ Heinz (2004) ยังพบว่าคะแนนที่ได้จากการตรวจ Written-Recall Protocol โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคะแนนที่ได้จากการตรวจ Written-Recall Protocol โดยใช้คนตรวจ งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้ทำให้ข้อจำกัดของ Written-Recall Protocol ที่ว่า Written-Recall Protocol ต้องใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเท่านั้นหมดไป Written-Recall Protocol สามารถใช้กับงานวิจัยที่มีผู้เข้าร่วมการทดลองจำนวนมากได้

อย่างไรก็ตาม Rupp, Tracy & Choi (2006: 454) ได้กล่าวว่า กระบวนการที่ใช้ในการทำข้อสอบในด้านการอ่านแบบมีตัวเลือก (Multiple-Choice Test) เป็นกระบวนการในแนวแก้ปัญหา (Problem-Solving Process) ซึ่งต้องใช้เหตุผลในการได้มาซึ่งคำตอบ กระบวนการทำข้อสอบดังกล่าวเป็นกระบวนการที่แตกต่างจากกระบวนการในการนำเอาเรื่องราวที่อ่านมาเรียบเรียงเขียนใหม่ (Written-Recall Protocol) ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า น่าจะมีการทำวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบแบบมีตัวเลือก ซึ่งเป็นข้อสอบที่ได้มาตรฐาน (Standardized Test) และคะแนนที่ได้จากการเขียนเล่าเรื่องที่จำได้จากการอ่าน (Written-Recall Protocol) ว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือไม่ โดยให้กลุ่มผู้เข้าร่วมรับการทดลอง (Subject) อ่านและทำข้อสอบ เพียงหนึ่งบทความในข้อสอบ TOEFL หลังจากนั้นให้ผู้อ่านทำ Written-Recall Protocol โดยเขียนเล่าเรื่องราวบทความที่อ่านนั้นเป็นภาษาแม่ของตน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบแบบมีตัวเลือก ซึ่งในที่นี้คือข้อสอบ TOEFL และคะแนนที่ได้จากการทำ Written-Recall Protocol มาเปรียบเทียบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือไม่

บรรณานุกรม

- Brantmeier, C. (2006). The effects of Language of Assessment and L2 Reading Performance on Advanced Readers' Recall. **The Reading Matrix**, 6 (1), 1-15.
- Chang, F.Y. (2006). On the use of the Immediate recall task as a measure of second language reading Comprehension. **Language Testing**, 23 (4), 520-543.
- Heinz, P. J. (2004). Towards Enhanced second Language reading Comprehension Assessment: Computerized versus Manual scoring of Written recall Protocol. **Reading in a Foreign Language**, 16(2), 1-28.
- Hirano, K. (2007). Recall protocols as a Measure of reading Comprehension: Advantages and Disadvantages. **Bull.Joetsu Univ. Educ.**, 26, 79-87.
- Johnson, R. (1970). Recall of Prose as a Function of the Structural Importance of the Linguistic Units. **Journal of Verbal Learning and Verbal Behaviour**, 9, 12-20.
- Lee, J.F. (1986). On the use of the recall task to measure L2 reading Comprehension. **Studies in second Language Acquisition**, 8, 201-212.
- Meyer, B.J.F. (1975). **The organization of prose and its effects on memory**. Amsterdam: North Holland.
- Rupp, A. A. Tracy, F & Choi, H. (2006). How assessing reading comprehension with multiple-choice Questions shapes the construct: a cognitive processing perspective. **Language Testing**, 23(4), 441-474.